

тѣваме въ църквата, и съ нашите безчинны работы да смѣщаваме хрїстовыте молитвы; Кой осѣжденный се смѣе и безчинствѣва, когато неговыио ходатай (рицаціа) се моли на съдника за неговото прощеніе и избавленіе; не видители какъ стоатъ осѣжденните крестообразно и на колѣна, и изливатъ горки слзы изъ очите си, защо неправиме и ны това въ църквата; свашенникъ, щото жертвѣва Божїа агнецъ, есть общїи посолъ на църквата и на секиго Хрїстіанина особно, който го слѣдша, и го поставлава ходатай къ Богъ за своето си спасеніе. Да идиме прочее и ны въ сватаа църковь, и да стоиме съ благоговѣніе на Божественната слѣжба, и да соединиме нашата мысль съ мыслѣта на свашенника, чи да жертвѣваме заедно сына Божїа, или подобрѣ да речемъ, да соединиме нашето сердце, со съ Исусъ Хрїстовото сердце, чи да ги принесеме и двете заедно на Бога Отца, който е на небето.

Когато отидиме въ църква, требѣва перко да отдадеме на Бога честь, която сме отнели съ нашите грѣхове. Второ да мѣ благодариме за сичките неговы благодѣанїа, които ни даде, и секій день ни дава. Третьо да умилостивлаваме негова та Божественна правда. А четверто да мѣ се молимъ заради нашите грѣхове.